

JAMSTRAMS Sting på Polices Europapremiär i Globen.

Foto: ULF HÖJER

Sega solon sabbar allt

The Police

Europapremiär: Globen, Stockholm. **Publik:** 13 500 (fullsatt). **Längd:** 1 timme och 50 minuter.

Bäst: "Message in a bottle". **Sämst:** "Hole in my life" och sönderjammade versionen av "Roxanne"

The Police levererar jamstrams

Jag förstår.

En konsert med The Police handlar om solon och jazziga jams.

Synd bara att solon och jazziga jams känns lika upphetsande som skadeinsekter.

Originalitet har aldrig saknats hos The Police.

Supertrion, som nyligen återförenades efter årtal av personliga dispyter, gör verkligen musik som stundtals inte liknar nåt annat.

Vilket annat band har till exempel fått till en världshit genom att blanda pop och reggae med calypso och proggjazz ("Every little thing she does is magic")?

Flera av gruppens låtar innehåller även magnifika melodier.

Skärpan försvinner

Jag tänker framför allt på "Message in a bottle", "Can't stand losing you" och "Roxanne".

På skiva är allihop koncentrerade och kompakta popstänkare.

Men The Police har aldrig kunnat bestämma sig för om de vill vara ett popband eller en jazztrio.

Och live spränger sångaren och basisten Sting, gitarristen Andy Summers och trummisen Stewart Copeland in så många mossiga jams och såsiga solon att låtarnas udd filas bort och försvinner.

Utan livbojar som gruppens skickliga teknik, bandmedlemmarnas energi och balladen "Every breath you take" hade konserten sovit med fiskarna.

Bespruta gitarrerna

Ibland önskar jag att Anticimex hade en specialavdelning som bekämpade poänglösa gitarsolon och jams.

En sån här kväll hade de fått spruta bekämpningsmedel tills fingrarna domnade.

Fotnot: The Police spelar på Globen i Stockholm i kväll.

[Markus Larsson](#)